

teli. Pa je morala policija napraviti red. Prišlo je do spopada. Ranjenci so bili na obeh straneh. Devet orožnikov je bilo ranjenih iz revolverjev dijaštva. Zato so tudi ti oddali strel med dijaštvo, kjer je bilo še več ranjenih. Ker pa se dijaštvo le ni umaknilo, so poskusili še s tem, da so poklicali požarno brambo, ki je z mrzlici curki hotela ohladiti razburjeno mladino. Dijaki pa so navalili na gasilne vozove in jih hoteli odpeljati. Orožniki so sedaj navalili na uporno mladino in jo potisnili v kavarno »Ruski car«. Koliko je ranjenih in če je kdo smrtno ranjen, se prvi dan ni dalo ugotoviti, vendar so vsa poročila opozicije pretirana!

»Hujškači naj bi se postavili v prvo vrsto, če se jim že tako ljubi krvi«, je pripomnil invalid, ki ga je že ves teden grizlo v srcu, da se še najdejo taki politiki kot je Radič in Pribičević, ki hujškajo na vojsko!

»Da, da«, je nadaljeval gospodar, »ti ljudje, ki so nahujškali mladino, so bili na varnem! Ti so se skrili, kakor bi se poskrili tudi tedaj, če bi prišlo do vojske z Italijo, na katero sedaj hujškajo! Na vesti opozicije, ki je nahujškala te mlade fante, je vsa ta nesreča, ki jih je zadela!»

»Radič je menda res znorel«, je dostavil bivši radičevcevec, »saj hujška že tudi kmeta na punt! Bral sem, da hoče tekom poletja pognati kmete v boj zoper Beograd. Pripravlja velike demonstracije, hujška, naj srbski in hrvaški kmetje ne plačujejo več nobenega davka, naj se s silo upro. Ker se mu ne posreči, da bi pognal našo državo v vojsko zoper Italijo, pa hoče povzročiti krvoprelitje v državi sami!»

»Če so hrvaški kmetje res tako nesposobni, da bi se upirali s silo, ne morem verjeti. Še manj pa, da bi vlada Radiču pustila kaj takega, ker ve, da Radiču ne gre za drugo kot le za to, da si s Pribičevićem zopet pribori vstop v vlado. Tem ljudem je namreč začelo primanjkovati — denarja! Preje so ga jemali iz državnih blagajn, sedaj pa so že predolgo izven vlade!»

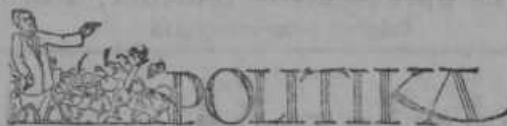
»Ja, pa kmeta v Srbiji in na Hrvaškem res odirajo! Strašne obresti mora plačevati!« je skušal zagovarjati hrvaškega kmeta bivši radičevcevec.

»Imaš prav! Hrvaški in srbski kmet sta izročena na milost in nemilost bank, ki jih res odirajo. Toda, zakaj pa Radič in Pribičević ne ustanovita zadrug, posojilnic, kakor jih imamo pri nas, zakaj ne pomagata — kmetu? Povem vam, da zato ne, ker so ravno njihove banke iste, ki jih odirajo! Liberalni kapitalisti in bankirji kmeta odirajo na eni strani, na drugi strani pa ga hujškajo po svojih političnih prijateljih Radiča in Pribičevića na upor, ker vedo, da bo potem kmet še bolj zalezal v stisko in ga bodo še lažje odirali!»

»Mi pač nimamo vzroka, da se upiramo! Davke so nam znižali, dohodnino odpravili, mir z Italijo zagotovili, posojilo najeli, da homo po-

popravili ceste, zajezili naše reke, zboljšali vinograde in travnike!« Tako so kmetje govorili. Gospodar je pa dejal: »Jaz pa svetujem upor! Uprimo se tej lažnjivi radičevski in demokratski politiki in upirajo naj se ji vsi njeni dosedanji somišljeniki med nami! Ta upor naj gre med kmeti; to bodi naše delo!«

»Na ta upor gremo vsi!«

V NAŠI DRŽAVI.

Demonstracije po celi državi. V vseh večjih mestih so se vršile demonstracije v zelo velikem obsegu. Najhujše so bile v Beogradu. O tem govorimo v zaglavju »Politični razgovori« podrobneje. Demonstracije so nastale vsled pretirane opozicije glede nettunskih konvencij in so imele namen, da poženejo našo državo magari v vojsko z Italijo. Pri demonstracijah so zažigali italijansko zastavo in sliko Mussolinija. Vlada je skušala te demonstracije obdržati v redu in miru, kar se ji je posrečilo povsod, le v Beogradu je nahujškana mladina povzročila spopad s policijo.

Vukičević ima popolno zaupanje. Opozicija je na dolgo in široko pisarila o tem, da Vukičević nima radikalnih poslancev za seboj. Nekateri so celo obtožnico spisali zoper njega in jo objavili. Vukičević pa je sklical za 31. maja popoldne klub radikalnih poslancev. Navzočih je bilo 105 poslancev. Zahteval je od njih zaupnico. In samo 15 poslancev je glasovalo za obtožnico, 90 poslancev pa stoji kot en mož za Vukičevićem. Če zdaj pogledamo onih 15, kdo so, vidimo, da so sami tisti, ki bi radi bili ministri, pa jih Vukičević ne sprejme v vlado, so svoj čas bili že v njej, pa so bili — korupcionisti.

Dr. Korošec dobil zaupnico. Opozicija hoče predvsem — Slovence izrinuti iz vlade in zato tako napada ravno dr. Korošca. Radič in Pribičević namreč pravita, da je Slovenija država v državi, ker dobiva razne ugodnosti za oblasti kot jih drugod ne. Ta dva hočeta omajati ravno stališče dr. Korošca. Dr. Korošec je na seji našega kluba dobil popolno zaupnico. Ve pa naj, da mu zaupa tudi ves slovenski narod, ki gleda njegovo veliko delo za mir in red.

Radič — osmešen. Radič sedaj silno hujška zoper nettunske konvencije. Listi pa so začeli priobčevati njegove govore, kako je hvalil te pogodbe, ko je bil v vladi, ki je te pogodbe podpisala. Ves svet se zdaj Radiču smeji, ker preklinja, kar je blagoslovljal.

Podpredsednik narodne skupščine umrl. Poslanec Davidovičeve stranke Radoslav Agatonovič, ki je bil sedaj tudi podpredsednik nar. skuščine, je nagloma podlegel pljučnici.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Vsa Evropa govori o našem sporu z Italijo. Ker so prišla poročila o demonstracijah na obeh straneh tako v Italiji kot v Jugoslaviji, v vse večje evropske liste, ni čuda, da se na splošno le o tem razpravlja. Nekateri so mnenja, da je bojaželjnost na obeh straneh tolika, da je pričakovati vojsko. Oni, ki pa bolj poznajo položaj, pa vedo, da so te demonstracije izvršile le mlade, nahujškane mase, zato stvari ne vzamejo resno. Dejstvo je, da o teh dogodkih že niti Društvo narodov ne bo razpravljalo.

Z zvezo držav okrog nas — ni nič! Italija je dolgo kuhala zvezo vseh držav okrog nas. Vendar je ta zveza propadla. Med Grčijo in Turčijo in tudi Bolgarijo so take razmere, da do dogovora ni prišlo. Ravno tako se ni posrečilo Rumunijo pridobiti zoper Jugoslavijo. Samo Albanija je italijanski stražar na Balkanu, pa še ta nestalen in je le toliko zvest, kolikor dobi — denarja!

Kdo bo v Nemčiji gospodar, se še zdaj ne ve. Gotovo pa je le eno, da tudi v Nemčiji pride vlada, ki hoče mir s sosedi. In to je glavno!

Anglieško-ruska pogajanja? Anglija se čuti primorano, da vendarle uredi gospodarska vprašanja z Rusijo.

Vatikan in Čehoslovaška sta zopet v dobrih odnošajih. Pred leti je zaradi izzivanja katoliške Cerkve papeški odposlanec zapustil Prago. Češkoslovaška vlada pa je spoznala na pako in je sprejela papeškega odposlanca z največjimi častmi. Tudi z dvorca je visela papeška zastava.

Vatikan in Jugoslavija. Ker je urejena zadeva glede zavoda sv. Hijeironima, se bo pristopilo sedaj k pogajanju za konkordat. Tako bo tudi naša vlada uredila to vprašanje in zasigurala katoliški Cerkvi v naši državi one pravice, ki ji gredo.

Sredi med nami.

Med dnevi, ki jih obhaja Cerkev z veliko zunanjo slovesnostjo, je tudi praznik presv. Rešnjega Telesa. Slovesne procesije se vijejo po mestnih ulicah, med travniki in polji zunaj na deželi, glasi se petje in godba, pokajo topiči, siplje se cvetje. Tako nas hoče opozoriti Cerkev ta dan na največji zaklad, ki ga ima naša vera, na največji zaklad, ki ga nosi zemlja, na Kristusa, ki živi pod podobo kruha med nami kot pravi Emanuel — Bog med nami. Je tudi zelo potrebna taka opozoritev. Ali ne veljajo tolikokrat tudi nam besede, ki jih je govoril Janez Krstnik judovskemu ljudstvu: Sredi med vami stoji, katerega vi ne poznate!

Da, sredi med nami, v vsaki naši cerkvi živi Kristus, naš Bog, naš Zveličar, a kolikokrat je, kakor da bi ga mi ne poznali, ne vedeli za njega!